

Dampskib, og ellers 2 Kr. pr. løbende Mil. Disse Udgifter afholdes foreløbig paa samme Maade som Udgifterne i beneficerede Sager, men refunderes af Statskassen efter aarligt Regnskab.

§ 6.

Med Hensyn til Sagers Behandling ved Sretten komme de almindelige for Underretterne gældende procesuelle Regler til Anvendelse, dog at private Sretssager blivde at behandle overensstemmende med Reglerne for Gæsteretsbehandling, ogsaa i Henseende til Baaante, og at i disse Modfordringer kunne gøres gældende uden Kontrastgemaal, for saa vidt Baastanden ikke gaar ud paa at faa selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb.

I Sretssager, derunder ogsaa Optagelse af Søforklaringer og Tingsvidner, bortfalder den i D. L. 1—13—12 befalede Indstævning af tidligere førte Vidner. Ved Søforklaringer i disse Sager skal derhos ej heller Reglen efter D. L. 1—4—1, at uftævnt skal være nævnt, være gældende, hvorved dog bliver at bemærke, at en uden Sagttagelse af Bestemmelserne i nævnte Lovens Artikkel optaget Søforklaring ikke kan tillægges fuld Beviskraft uden for den enkelte Sag, under hvilken den er optaget.

Eksekution kan ske efter en Doms Udskrift.

§ 7.

Naar Omstændighederne kræve det, kan Sretten, eller i det i § 1, 2det Stykke, sidste Punktum ommeldte Tilfælde dens Formand, til Foretagelse af Syns- og Skonsforretninger samt Takstationer udmelde Mænd, der ere bosatte i en af de andre Jurisdiktioner i Amtet.

§ 8.

Ved Søforklaringer bør der saavidt muligt tilvejebringes Oplysning om alle de Kendsgerninger, som ere af Betydning for de ved den paagældende Begivenhed berørte private Interesser.

Retten bør til den Ende minde den Skipper, der i Henhold til Sølovens § 40 gør Anmeldelse om Søulykke, om nøje at iagttage, hvad der i den nævnte Lovbestemmelse er ham paalagt, og om til Søforklaringen at medbringe alle de Folk, som kunne give Oplysning om det forefaldne. Retten bør paase, at de, for hvis Interesser Forretningen kan have Betydning, varsles til at overvære den, for saa vidt det er den, som begærer Søforklaringen, eller Retten selv bekendt, at de eller deres Fuldmægtige ere til Stede i Nærheden, saa at de kunne tillaldes uden utilbørlig Opsættelse af Søforklaringen, ligesom at der i øvrigt, for saa vidt Tiden tillader det, foretages, hvad der kan gøres for at underrette de vedkommende om Søforklaringens Optagelse, efter Omstændighederne gennem en almindelig offentlig Bekendtgørelse.

I Retsmødet modtages først Skipperens mundtlige Forklaring, og derefter afhøres de af Skipperen fremstillede eller af Retten indtalte Vidner, hvert for sig, saaledes at ingen paahører en andens Forklaring. Dog kan Retten, naar den finder, at saadant kan være tjenligt til Sagens rette Oplysning, tilstede, at Skipperen overbærer Mandstabets Afhøring.

Findes Forklaringerne ufuldstændige, utydelige eller ubestemte, bør Retten, under Jævnførelse med Skibsdagbogen eller den af Skipperen i Mangel af saadan til Retten indgivne skriftlige Fremstilling, saa vel af egen Drift som efter Foranledning af de i Sagen interesserede, søge ved yderligere Spørgsmaal at erholde sikker Kundskab om, hvad enhver selv har erfaret. Retten kan fremdeles opfordre Skipperen og andre vedkom-